

ประวัติความเป็นมาของ หนังสือวิวรณ์

หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มเดียวในพระคัมภีร์ซึ่งเริ่มต้นและลงท้ายว่า ผู้ที่อ่านและประพฤติ ตามคำสั่งสอนที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้จะได้รับพระพร

อัครสาวกยอห์นเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ (1:4) ในปีค.ศ. 95 ขณะที่ท่านถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะปีทมอส (1:9) “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์” นี้ได้เขียนไปถึงคริสตจักรทั้ง 7 แห่ง โดยผู้นำของแต่ละแห่ง (ทูต) เพื่อจะเข้าใจหนังสือวิวรณ์ได้อย่างละเอียด เราควรอ่านหนังสือดาเนียลก่อน เพราะว่า คำพยากรณ์ในหนังสือดาเนียลเป็นพื้นฐานสำหรับคำพยากรณ์ในหนังสือวิวรณ์ คำสั่งสอนสำหรับคริสตจักรทั้ง 7 นั้นก็เป็นสำหรับสมัยนั้น (1:11) แต่คำพยากรณ์ส่วนมากก็เป็นสำหรับอนาคต “เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหลัง” (1:19) คำสั่งสอนสำหรับคริสตจักรทั้ง 7 นั้น ซึ่งอยู่ในบทที่ 2 และ 3 ก็เป็นสำหรับคริสตจักรในเวลานั้นเอง คือคริสตจักรทั้ง 7 นั้น ไม่ได้เปรียบเทียบกับเวลา 7 สมัยของคริสตจักรซึ่งจะต้องสำเร็จก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ (ซึ่งเป็นคำสอนเท็จ) เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนั้น คำสอนของพระเยซูว่าพระองค์จะกลับมาอย่างขโมย และเราควรคอยทำการเสด็จกลับมาของพระเยซูตลอดนั้นก็จะมีผิดไป (มธ 24:36; มก 13:32-37) และคำตรัสที่ว่า “ไม่ใช่ฐานะของท่านที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้โดยสิทธิอำนาจของพระองค์” (กจ 1:7) ก็จะมีผิดไปเช่นกัน แต่ละคนที่ตั้งวันและเวลาสำหรับการเสด็จกลับมา

ของพระเยซูก็ทำผิดอย่างมากมาย

เรา ควร จะ พยายาม ตีความ หมาย ของ หนังสือ วิวรณ์นี้ อย่าง ตรง ไป ตรง มา หนังสือ นี้พูด ถึง การ ปรากฏ ของ ผู้ ต่อ ต้าน พระ คริสต์ และ ผู้พยากรณ์เท็จ การ ทุ กษั ทรมา นยัง ใหญ่ ซึ่ง เป็น เวลา 3 ปีครึ่ง หรือ 42 เดือน และ การที่ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะเป็นผู้นำของโลกและต้องการ ให้ทุก คน นมัสการ เขา ด้วย หนังสือ นี้กล่าว ถึง การ ปกป้อง ของพระเจ้าต่อประเทศอิสราเอล การเสด็จกลับมาของพระ เยชูพร้อมด้วยสง่าราศี การสงครามที่อารมาเกิดโดน การ ครอบครองของพระเยซูในโลกนี้เป็นเวลา 1000 ปี บนบัลลังก์ ของกษัตริย์ดาวิด และ การพิพากษา ครั้ง สุดท้าย ต่อ พวกคนที่ไม่เชื่อที่ตายไปแล้ว ในที่สุดพระเจ้าจะประทาน กรุงเยรูซาเล็มใหม่ให้มาอยู่บนโลกนี้ และพวกที่รอดแล้วจะ ประสบ ความ สุขนิรันดร์กับพระเจ้าและพระคริสต์ (22:18-19) หนังสือนี้เป็นหนังสือปิดท้ายพระคัมภีร์ทำให้พระคัมภีร์ เสร็จบริบูรณ์

วิวรณ์ของพระคริสต์ต่อยอห์น

¹ วิวรณ์ ของ พระ เยชูคริสต์ซึ่ง พระเจ้า ได้ ทรง ประทาน แก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึง สิ่ง ที่ จะ ต้อง อุปบัติขึ้น ใน อนาคต และ พระองค์ได้ทรง ใช้ทูต สวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ ² ยอห์น เป็น พยาน ฝ่าย พระ วจนะ ของ พระเจ้า และ เป็น พยาน ฝ่าย คำ พยาน ของ พระ เยชูคริสต์ และ เป็น พยาน ใน เหตุการณ์ทั้ง สิ้น ซึ่ง ท่าน ได้เห็น นั้น ³ ขอ ความ สุขจง มีแก่บรรดา ผู้อ่าน และ ผู้ ฟัง คำ พยากรณ์เหล่านี้ และ ถือ

รักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

เขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในแคว้นเอเชีย

4 ยอห์น เรียน มา ยัง คริสตจักร ทั้ง เจ็ด ที่อยู่ใน แคว้น เอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น และจากพระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์ 5 และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย และผู้ทรงครอบครองภษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย และได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์ 6 และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นภษัตริย์ และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและไศสรวรย์จึงมีแต่พระองค์สืบๆไป เป็นนิรันดย์ เอเมน

คำนับมายังคริสตจักรทั้งหลาย

7 ‘ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์ จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้ เพราะพระองค์’ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า “เราเป็นอัลฟา และ โอ เม กา เป็นปฐม และเป็นอวสาน ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” 9 ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปัตมอส เนื่องด้วยพระวอนะของ

พระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์¹⁰ พระ
วิญญานได้ทรงดลใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้า
ดุดเสียง แตร¹¹ ตรัสว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็น
เบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียน
ไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้น
เอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมอร์นา เมือง
เปอร์กามัม เมืองธียาติรา เมืองซาร์ดิส เมืองฟีลาเดลเฟีย
และเมือง เลา ดีเซีย”¹² ข้าพเจ้า จึง เหลียว มาทาง พระ
สุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเหลียวแล้วข้าพเจ้าก็เห็น
คัน ประทีป ทองคำ เจ็ด คัน¹³ และในท่ามกลาง คัน ประทีป
ทั้ง เจ็ด คัน นั้น มีผู้หนึ่ง เหมือน กับ บุตรมนุษย์ ทรง ฉลอง
พระองค์ กรอม พระบาท และทรง คาด ผ้า รัด ประคด ทองคำ
ที่ พระอุระ¹⁴ พระเศียร และพระเกศาของพระองค์ ขาว ดุจ ขน
แกะ สีขาว และขาว ดุจ หิมะ และพระเนตรของพระองค์ ดุจ
เปลวเพลิง¹⁵ พระบาทของพระองค์ ดุจ ทอง สัมฤทธิ์ งาม
ราวกับว่า ได้ถูก หลอม ใน เตา ไฟ พระสุรเสียงของพระองค์ ดุจ
เสียง น้ำ มาก หลาย¹⁶ พระองค์ ทรง ถือ ดวงดาว เจ็ด ดวง ไว้
ใน พระหัตถ์ เบื้อง ขวา ของพระองค์ และมี พระแสง สอง คม
ที่ คมกริบ ออก มา จาก พระโอษฐ์ ของ พระองค์ และ สี่ พระ
พักตร์ ของพระองค์ ดุจ ดั่ง ดวงอาทิตย์ ที่ ฉาย แสง ด้วย ฤทธา
านุภาพ ของพระองค์¹⁷ เมื่อ ข้าพเจ้า ได้ เห็น พระองค์ ข้าพเจ้า
ก็ ล้ม ลง แทบ พระบาท ของ พระองค์ เหมือน กับ คน ที่ ตาย
แล้ว แต่ พระองค์ ทรง แตะ ตัว ข้าพเจ้า ด้วย พระหัตถ์ เบื้อง
ขวา แล้ว ตรัส แก่ ข้าพเจ้า ว่า “อย่า กลัว เลย เรา เป็น เบื้อง ต้น
และ เป็น เบื้อง ปลาย¹⁸ และ เป็น ผู้ ที่ ดำรง ชีวิต อยู่ เรา ได้ ตาย
แล้ว แต่ ดูเถิด เราก็ ยัง ดำรง ชีวิต อยู่ ตลอด ไป เป็น นิรันดร์ เอ
เมน และ เรา ถู ก กุญแจ แห่ง นคร และ แห่ง ความ ตาย

ยอห์นเขียนถึงอนาคตกาล

¹⁹ จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย ²⁰ ส่วนความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคัมภ์ประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคัมภ์ประทีปเจ็ดคัมภ์ซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด”

2

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส

¹ “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์ เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่ท่ามกลางคัมภ์ประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ตรัสดังนี้ว่า ² เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า เขาเป็นอัครสาวก และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่า เขาเป็นคนมุสา ³ เรารู้ว่าพวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหนื่อยยาก เพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป ⁴ แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า ⁵ เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะริบมาหาเจ้า และจะยกคัมภ์ประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่ ⁶ แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาส์ นิชมที่ เราเอง ก็เกลียดชัง เช่นกัน ⁷ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้ง

หลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอ์รนา

⁸ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอ์รนา ว่า 'พระองค์ผู้ทรง เป็น เบื้อง ต้น และเป็น เบื้อง ปลาย ผู้ซึ่ง ล้วนพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสตั้งนี้ว่า ⁹ เรา รู้จัก แนว การกระทำ ของ เจ้า และเรารู้ว่า พวกเจ้า มีความ ทุกข์ลำบาก และยากจน (แต่เจ้าก็มั่งมี) และรู้เรื่องการ หมิ่น ประมาท ของ คน เหล่า นั้น ที่ กล่าว ว่า เขา เป็น พวก ยิว และหา ได้ เป็น ไม่ แต่พวก เขา เป็น ธรรม ศาลา ของ ซาตาน ¹⁰ อย่างกลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญา มาร จะ ชัง พวก เจ้า บาง คน ไว้ ใน คูก เพื่อ จะ ลองใจ เจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้า จง สัตย์ซื่อ จนถึง ความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิต ให้แก่เจ้า ¹¹ ใครมีหูก็ให้ฟัง ข้อความ ซึ่ง พระวิญญาน ตรัส ไว้แก่ คริสตจักร ทั้ง หลาย ผู้ที่มีชัยชนะ จะ ไม่ ด้ รับ อันตราย จากความตายครั้งที่สองเลย'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัม

¹² จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัม ว่า 'พระองค์ผู้ทรง ถือ ดาบ สอง คม ที่ คม กริบ ตรัสตั้ง นี้ว่า ¹³ เรา รู้จัก แนว การกระทำ ของ เจ้า เรา รู้จัก ที่ อยู่ ของ เจ้า คือ เป็น ที่ นั่ง ของ ซาตาน เจ้า ยึดนาม ของ เรา ไว้ มั่น และ ไม่ ปฏิเสธ ความ เชื่อ ใน เรา แม้ ใน เวลา ที่ อันทิพา ผู้ เป็น พยาน ที่ สัตย์ซื่อ ของ เรา ต้อง ถูก ฆ่า ใน ท่า มก ลาง พวก เจ้า ใน ที่ ซึ่ง ซาตาน อยู่ ¹⁴ แต่เรามีข้อที่จะต่อว่า เจ้าบ้าง เล็ก น้อย คือ

พวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้ว และให้เขาล่วงประเวณี ¹⁵ และมีพวกเจ้าบางคนที่ถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์นิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง ¹⁶ จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา ¹⁷ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้กินข้าวแก่ผู้นั้นด้วยที่หิวนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิรา

¹⁸ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิราว่า 'พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดูจเปลวไฟ และมีพระบาทดูจทองสัมฤทธิ์เงางาม ได้ตรัสดังนี้ว่า ¹⁹ เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น ²⁰ แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา ให้ล่วงประเวณีและให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว ²¹ เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย ²² ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่า

นั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน ²³ เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิวินิจฉัยจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า ²⁴ สำหรับพวกเจ้า และคนอื่นที่เหลืออยู่ที่เมืองธียาทิรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความล้ำลึกของชาตานั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นให้เจ้า ²⁵ แต่สิ่งที่เจ้ามีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มันจนกว่าเราจะมา ²⁶ ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด ‘เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ ²⁷ และผู้นั้น จะบังคับบัญชา คนทั้งหลาย ด้วย คทา เหล็ก เหมือนกับ เมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี้ยวๆ’ ตามที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา ²⁸ และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น ²⁹ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

3

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิส

¹ “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดวงตาเจ็ดดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่า มีชีวิตอยู่ แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว ² เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้น ให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเราไม่พบการประพฤติของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า ³ เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มันและ

กลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร 4 แต่ก็มิพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดิสที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อฟ้าของตนมีมลทิน และเขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว 5 ผู้ใดมีชัยชนะผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ 6 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย

7 จง เขียน ถึง ทูต สวรรค์แห่ง คริสต จักร ที่ เมือง ฟีลาเดลเฟีย ว่า 'พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิต ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า 8 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้น เจ้าก็ได้รักษา คำ ของ เรา และไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา 9 ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พูดมุสว่า เขา เป็น พวก ยิว และ ไม่ได้เป็น นั้น ดูเถิด เราจะทำให้เขา มาก ราบ ลง แทบ เท่า ของ เจ้า และ ให้ เขา รู้ว่า เรา ได้ รัก พวก เจ้า 10 เพราะ เหตุเจ้า ได้ รักษา คำ ของ เรา ด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้น ด้วย ซึ่ง จะ บัง เกิด ขึ้น ทั่ว ทั้ง โลก เพื่อ จะ ลอง ดูใจ คน ทั้ง ปวง ที่ อยู่ ทั่ว แผ่น ดิน โลก 11 ดูเถิด เรา จะ มา โดย เร็ว จง ยึด มั่น ใน สิ่ง ที่ เจ้า มี เพื่อ ไม่ ให้ ผู้ใด ชิง เอา มง กุญ ของ เจ้า

ไปได้ ¹² ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย และเราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อ เมือง ของ พระเจ้า ของ เรา คือ กรุง เยรูซาเล็ม ใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย ¹³ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย

¹⁴ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซียว่า 'พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และ สัตย์จริง และ ทรง เป็น ปฐม เหตุแห่ง สิ่ง สสารพัด ซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า ¹⁵ เรา รู้จัก แนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อน ¹⁶ ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆไม่เย็นและไม่ร้อน เรา จะคายเจ้าออกจากปากของเรา ¹⁷ เพราะเจ้าพูดว่า "เรา เป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย" เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนน่าสังเวช เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่ ¹⁸ เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้ว จากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และเสื่อผ้าขาวเพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อ ความ ละเอียดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้า จะไม่ได้ปรากฏ และเอายาทาตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้ ¹⁹ เรารักผู้ใด เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้น จงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่

พระคริสต์ทรงเคาะประตูใจของแต่ละคน

²⁰ ดูเถิด เรายืน เคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา ²¹ ผู้ใดมิชัชชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัชชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์ ²² ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

4

ยอห์นได้รับการสำแดงในสวรรค์

¹ ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็น ประตูสวรรค์เปิด อ้าอยู่ และพระสุรเสียง แรก ซึ่งข้าพเจ้าได้ยิน นั้น ได้ ตรัส กับข้าพเจ้า ดุจ เสียง แตรว่า “จงขึ้น มา บน นี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้า เห็น เหตุการณ์ที่จะต้อง เกิด ขึ้น ใน ภาย หน้า” ² ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรง دلใจข้าพเจ้า และดูเถิด มีพระที่นั่ง ตั้ง อยู่ ใน สวรรค์ และมี ท่าน องค์หนึ่ง ประทับบนพระที่นั่งนั้น ³ และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏ ประดุจ พลอย หยก และ พลอย ทับทิม และมี รุ้ง ล้อม รอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต

คำ สรรเสริญ ของ ผู้อาวุโส ทั้ง ยี่สิบ สี่ และ สิ่งมีชีวิต ที่อยู่บนสวรรค์

⁴ และล้อม รอบ พระที่ นั่ง นั้นมีที่ นั่ง อีกราย ยี่สิบสี่ที่ นั่ง และข้าพเจ้า ได้ เห็น ผู้อาวุโส ยี่สิบ สี่ คน นั่ง อยู่ บน ที่ นั่ง เหล่า นั้น ทุก คน นุ่ง ห่ม เสื้อ สีขาว และสวม มงกุฏ ทองคำ บนศีรษะ ⁵ มีฟ้าแลบ ฟ้าร้อง และเสียงต่างๆ ดัง ออก มา จากพระที่นั่ง นั้น และมี ประทีป เจ็ด ดวง จุด ไว้ ตรง หน้า พระ

ที่นั่ง ซึ่งเป็น พระ วิญญาณ ทั้ง เจ็ด ของ พระเจ้า ⁶ และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแก้วดูเหมือนแก้วผลึก และท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสัตว์สี่ตัวซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ⁷ สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สัตว์ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน ⁸ สัตว์ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีกอยู่รอบตัวและมีตาเต็มข้างใน และสัตว์เหล่านั้นร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลย ว่า “บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงสภาพอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสภาพอยู่ในปัจจุบัณ และผู้ซึ่งจะเสด็จมา” ⁹ เมื่อสัตว์เหล่านั้นถวายคำสรรเสริญ ถวายพระเกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ ¹⁰ ผู้ואุโลทั้งยี่สิบสี่นั้นก็ทูลตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ และถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า ¹¹ “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิเดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้ว และดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์”

5

หนังสือแห่งภัยพิบัติทั้งเจ็ดที่ได้ประทับตราไว้

¹ และใน พระหัตถ์ เบื้องขวา ของ พระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้

ทั้งข้างใน และข้างนอก มีตราประทับอยู่เจ็ดดวง ² และข้าพเจ้า ได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศ ด้วยเสียง อัน ดัง ว่า “ใคร เป็น ผู้ที่สมควร จะ แกะ ตรา และคลี่หนังสือม้วนนั้นออก” ³ และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บนแผ่นดิน โลก หรือใต้แผ่นดินที่สามารถ คลี่หนังสือม้วนนั้นออก หรือดูหนังสือ นั้น ได้ ⁴ และข้าพเจ้า ก็ร้องไห้ มากมาย เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออกและอ่านหนังสือนั้น หรือดูหนังสือ นั้นได้

พระคริสต์ผู้ได้ทรงถูกตรึงเพื่อเป็นค่าไถ่

⁵ และมีผู้หนึ่งใน พวก ผู้อาวูโส นั้น บอก แก่ ข้าพเจ้า ว่า “อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิ่งโตแห่งตระกูลยูดาห์ เป็นมูลรากของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถ แกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้”

พระเมษโปดกของพระเจ้าคือลูกแกะของพระเจ้า (ยน 1:29, 36)

⁶ และ ใน ท่ามกลาง พระที่ นั่งกับ สัตว์ ทั้ง สี่นั้น และท่ามกลาง พวก ผู้อาวูโส ดูเถิด ข้าพเจ้า แล เห็น พระ เมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์ ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่ว แผ่นดิน โลก ⁷ และพระเมษโปดก นั้น ได้เข้า มา รับ ม้วน หนังสือ จาก พระหัตถ์ เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ⁸ เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่กับผู้อาวูโส ยี่สิบสี่คนนั้นก็ ทูด ตัว ลง จำเพาะพระพักตร์พระเมษโปดก ทุกคนถือพิณเขาคู่และถือขันทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง ⁹ และเขาทั้งหลายก็ร้อง

เพลงใหม่ ว่าดังนี้ “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับ
 ม้วนหนังสือ และแกะตรา ม้วนหนังสือ นั้น ออก เพราะ
 พระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของ
 พระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลาย ซึ่ง มาจาก ทุก
 ตระกูล ทุกภาษาทุกชาติและทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า
 10 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็น
 ปุโรหิต ของพระเจ้า ของเรา และเราทั้งหลายจะได้ ครอบ
 ครองแผ่นดินโลก”

ชีวิตทั้งมวลร้องสรรเสริญพระเจ้า

11 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์
 เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่ง
 รอบสัตว์และผู้อาวุโสทั้งหลายนั้น 12 ร้องเสียงดังว่า “พระ
 เมฆโปรดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสม
 ได้รับฤทธิเดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี
 และคำสดุดี” 13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้ง
 ในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ไต่แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และ
 บรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า “ขอให้คำสดุดีและเกียรติ
 และสง่าราศีและฤทธิเดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระ
 ที่นั่ง และแด่พระเมฆโปรดกตลอดไปเป็นนิตย์” 14 และสัตว์
 ทั้งสี่นั้นก็ร้องว่า “เอเมน” และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ก็ทรุดตัว
 ลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

6

ตราประทับดวงแรก (มีชัยแก่โลก)

1 เมื่อพระเมฆโปรดกทรงแกะตราดวงหนึ่งนั้นออกแล้ว
 ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินสัตว์ตัวหนึ่งในสัตว์สี่ตัวนั้นร้อง
 ดุจเสียงฟ้าร้องว่า “มาดูเถิด” 2 ข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด

มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้นถือธนู และได้รับมงกุฏ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อจะได้ชัยชนะ

ตราประทับดวงที่สอง (สงคราม)

³ เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองร้องว่า “มาดูเถิด” ⁴ และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไป เป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้าตัวนี้ได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และผู้นี้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

ตราประทับดวงที่สาม (ความอดอยาก)

⁵ เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สามร้องว่า “มาดูเถิด” แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าดำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้นถือตราชู ⁶ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นว่า “ข้าวสาลีราคาทะนานละหนึ่งเดนารีอัน ข้าวบาร์เลย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนารีอัน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น”

ตราประทับดวงที่สี่ (ความตายอันน่ากลัวของประชากรหนึ่งในสี่)

⁷ เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสัตว์ตัวที่สี่ร้องว่า “มาดูเถิด” ⁸ แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสีกะเลียวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้นมีชื่อว่าความตาย และนรกก็ติดตามเขามาด้วย และได้ให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

ตราประทับ ดวง ที่ห้า (เสียง ร้อง จาก ดวง วิญญาณ
ใต้แท่นบูชา)

⁹ เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้า นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็
แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาณของคนทั้ง
หลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำ
พยานที่เขายึดถือนั้น ¹⁰ เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า “โอ ข้า
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อิกนานเท่าใด
พระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองให้เลือดของเรา
ต่อ คนทั้งหลาย ที่อยู่ใน โลก” ¹¹ แล้วพระองค์ทรงประทาน
เสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับเขาให้หยุด
พักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพื
น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน

ตราประทับ ดวง ที่หก (ความ โกลาหล บน แผ่น ดิน โลก
เหตุจากพระพิโรธ)

¹² เมื่อ พระองค์ ทรง แกะ ตราดวง ที่ หก นั้น แล้ว ดูเถิด
ข้าพเจ้า ก็ ได้ เห็น แผ่น ดิน ไหว ใหญ่โต ดวง อาทิตย์ ก็ กลาย
เป็น มีด ตัด อดุจ ฝัก กระทบ ขน สัตว์ และ ดวง จันทร์ ก็ กลาย เป็น
สี เลือด ¹³ และ ดวง ดาว ทั้ง หลาย ใน ท้องฟ้า ก็ ตก ลง บน แผ่น
ดิน เหมือน ต้น มะ เตื่อ อัน หวัน ไหว ด้วย ลม ก ล้า จน ทำให้ ผล
หล่น ลง ไม่ ท้น สุก ¹⁴ ท้องฟ้า ก็ หาย ไป เหมือน กับ หนังสือ ที่ เขา
ม้วน ขึ้น ไป หมด และ ภูเขา ทุก ลูก และ เกาะ ทุก เกาะ ก็ เลื่อน ไป
จาก ที่ เดิม ¹⁵ แล้ว ษัตริย์ ทั้ง หลาย ใน โลก พวก คน ใหญ่ คน โต
เศรษฐี นาย ทหาร ใหญ่ ผู้ มี อำนาจ และ ทุก คน ทั้ง ที่ เป็น
ทาส และเป็น อี สระ ก็ ชอน ตัว อยู่ใน ถ้ำ และ โขด หิน ตาม ภูเขา
¹⁶ พวก เขา ร้อง บอก กับ ภูเขา และ โขด หิน ว่า “จง ล้มทับ เรา
เถิด จง ชอน เรา ไว้ ให้ พ้น จาก พระ พักตร์ ของ พระ องค์ ผู้ ประ

ทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น ¹⁷ เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า”

7

อิสราเอล 144,000 คนจาก 12 ตระกูลได้รับการประทับตรา

¹ ภาย หลัง เหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้า ได้เห็น นทูตสวรรค์สี่องค์ยืน อยู่ที่มุมทั้ง สี่ ของ แผ่น ดิน โลก ห้าม ลม ใน แผ่น ดิน โลก ทั้ง สี่ ทิศ ไว้ เพื่อ ไม่ให้ลมพัด บน บก ใน ทะเล หรือที่ต้นไม้ใดๆ ² แล้วข้าพเจ้าก็เห็นนทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ปรากฏ ขึ้น มา จาก ทิศ ตะวัน ออก ถือ ดวง ตรา ของ พระเจ้า ผู้ทรง พระชนม์อยู่ และ ท่าน ได้ ร้อง ประกาศ ด้วย เสียง อัน ดัง แก่ นทูต สวรรค์ทั้ง สี่ ผู้ได้รับ มอบ อำนาจ ให้ ทำ อันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น ³ ว่า “จงอย่าทำอันตราย แผ่น ดิน ทะเล หรือ ต้นไม้ จนกว่า เรา จะ ได้ ประทับ ตรา ไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน” ⁴ และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้การประทับตรา คือ ผู้ที่ได้การ ประทับ ตรา นั้น ก็มา จาก ทุก ตระกูล ใน ชนชาติ อิสราเอล ได้ แสน สี่ หมื่น สี่ พัน คน ⁵ ผู้ที่มาจาก ตระกูล ยูดาที่ได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูล รูเบนได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูล กาดได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ⁶ ผู้ที่มาจากตระกูล อาเซอร์ได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูล นัฟทาลีได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจาก ตระกูล มนัสเสห์ได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ⁷ ผู้ที่มาจาก ตระกูล สิ เม โอน ได้การ ประทับ ตรา หมื่น สอง พัน คน

ผู้ที่มาจากตระกูลเลวีได้การประทับตราหมื่นสองพัน คน ผู้ที่มาจากตระกูลอิสสาคาร์ได้การประทับตราหมื่นสองพัน คน ⁸ ผู้ที่มาจากตระกูลเศบูลุนได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลโยเซฟได้การประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเบนยามินได้การประทับตราหมื่นสองพันคน

การปรากฏของมวลชนที่ได้รับ ความรอด ต่อหน้า พระที่นั่ง

⁹ ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมาย ถ้า มีผู้ใด จะ นับ ประมาณ มิได้เลย มา จาก ทุก ชาติ ทุก ตระกูล ประชากร และ ทุก ภาษา คน เหล่า นั้น สวม เสื้อ สีขาว ถือ ไบตาล ยืน อยู่หน้า พระที่นั่ง และ ต่อ พระพักตร์ พระเมษโปดก ¹⁰ คน เหล่า นั้น ร้อง เสียง ดังว่า “ความรอด มีอยู่ที่พระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก” ¹¹ และทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืนรอบพระที่นั่ง รอบ ผู้อาวุโส และรอบ สัตว์ทั้ง สี่ นั้น ก็ มลง กราบ หน้า พระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า ¹² กล่าวว่า “เอเมน ความสรรเสริญ สง่าราศี ปัญญา การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และ ฤทธิ์เดช จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน” ¹³ และคนหนึ่งใน พวก ผู้อาวุโส นั้น ถาม ข้าพเจ้า ว่า “คนที่ สวม เสื้อ สีขาว เหล่า นี้ คือ ใคร และ มา จาก ไหน” ¹⁴ ข้าพเจ้า ตอบ ทาน ว่า “ท่าน เจ้า ข้า ทาน ก็ ทราบ อยู่ แล้ว” ท่าน จึง บอก ข้าพเจ้า ว่า “คน เหล่า นี้ คือ คน ที่ มา จาก ความ ทุกข์ เวทนา ครั้ง ใหญ่ พวกเขา ได้ ชำระ ล้าง เสื้อ ผ้า ของ เขา ใน พระโลหิต ของ พระเมษโปดก จน เสื้อ ผ้า นั้น ขาว สะอาด ¹⁵ เพราะ เหตุ นั้น เขา ทั้ง หลาย จึง ได้ อยู่ หน้า พระที่นั่ง ของ พระเจ้า และ

ปรน นิสิตพระองค์ใน พระวิหาร ของ พระองค์ ทั้ง กลาง วัน และกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น ¹⁶ พวกเขาจะไม่หิว กระจายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป ¹⁷ เพราะ ว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น”

8

ตราประทับดวงที่เจ็ด (แดรทังเจ็ดแห่งการพิพากษา)

¹ เมื่อ พระองค์ ทรง เกะ ตราด วง ที่เจ็ด ความ เจียบ ก็ ครอบคลุม สวรรค์อยู่ประมาณ ครึ่ง ชั่วโมง ² แล้ว ข้าพเจ้า ก็ เห็น ทูต สวรรค์ ทั้ง เจ็ด องค์ที่ยืน อยู่เฉพะ พระ พักตร์พระเจ้า นั้น ได้รับ พระราชทาน แดร เจ็ด คัน ³ และ ทูต สวรรค์อีกอง ค์หนึ่ง ถือ กระจก ไฟ ทองคำ ออก มา ยืน อยู่ที่แท่น และทรงประทานเครื่องหอม เป็นอัน มากแก่ทูต องค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับ คำอธิษฐานของ วิสุทธิชน ทั้ง ปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น ⁴ และควันเครื่อง หอม มั่นก็ ลอย ขึ้น ไป พร้อม กับ คำอธิษฐานของ วิสุทธิชน ทั้งหลาย จาก มือทูตสวรรค์ผู้เบื่อง พระพักตร์ของพระเจ้า ⁵ แล้วทูต สวรรค์องค์นั้นก็ นำ กระจก ไปบรรจุไฟจาก แท่น จนเต็ม และโยนกระจกนั้นลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียง ต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ่าแลบ และแผ่นดินไหว ⁶ และทูตสวรรค์เจ็ด องค์ที่ถือแดรทังเจ็ดนั้นต่างก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า

แดรทังหนึ่ง (พืชพันธุ์แห่งแผ่นดินโลกถูกทำลายหนึ่งใน สาม)

7 เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกเป่าแตรขึ้น ลูกเห็บและไฟปนด้วยเลือดก็ถูกทิ้งลงบนแผ่นดิน ต้นไม้ไหม้ไปหนึ่งในสามส่วน และหญ้าเขียวสดไหม้ไปหมดสิ้น

แตรที่สอง (สัตว์ทะเลถูกทำลายหนึ่งในสาม)

8 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล และทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือดเสียหนึ่งในสามส่วน⁹ สัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วน และบรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่งในสามส่วน

แตรที่สาม (แม่น้ำและบ่อน้ำพุมีรสขมหนึ่งในสาม)

10 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่าแตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งเป็นเปลวไฟลุกโพลงดุจโคมไฟตกจากท้องฟ้า ดาวนั้นตกลงบนแม่น้ำหนึ่งในสามส่วน และตกที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย¹¹ ดาวดวงนี้มีชื่อว่าบอระเพ็ด รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสียหนึ่งในสามส่วน และคนเป็นอันมากก็ได้ตายไปเพราะน้ำนั้นกลายเป็นน้ำรสขมไป

แตรที่สี่ (ดวงต่างๆในท้องฟ้ามืดไปหนึ่งในสาม)

12 เมื่อ ทูต สวรรค์องค์ที่ สี่เป่า แตร ขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และ กลาง คคืนก็ เช่น เดียว กับ กลางวัน¹³ แล้ว ข้าพเจ้า ก็มอง ดูและ ได้ยิน ทูต สวรรค์องค์หนึ่ง ที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียง แตร ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว”

9

แดรที่ห้า (ภัยพิบัติจากเหวที่ไม่มีก้นเหว)

¹ เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้า เป้าแดรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดาวดวงหนึ่ง ตกจากฟ้า ลงมาที่แผ่นดินโลก และประทานลูกกุญแจสำหรับเหวที่ไม่มีก้นเหวให้แก่ดาวดวงนั้น ² เมื่อเขาเปิดเหวที่ไม่มีก้นเหว นั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากเหวนั้น ดุจควันที่เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์ และอากาศก็มืดไป เพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจากเหวนั้น ³ มีฝูงตั๊กแตนบินออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลก ได้ประทานอำนาจแก่ตั๊กแตนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก ⁴ และมีคำสั่งแก่มันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายคนเหล่านั้นที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขาเท่านั้น ⁵ และไม่ให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน การทรมานนั้นเป็นการทรมานที่เหมือนกับถูกแมลงป่องต่อย ⁶ ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะไม่พบ เขาอยากจะทำตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา ⁷ ตั๊กแตนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์ ⁸ ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงโต ⁹ มันมีทับทรวงเหมือนทับทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถม้าเป็นอันมาก กรูเขารบชาติ ¹⁰ มันมีหางเหมือนหางแมลงป่อง และหางมันนั้นมีเหล็กไน มันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน ¹¹ มันมีทูตแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน ที่มีชื่อเรียกในภาษาฮีบรูว่า อาบัตโดน แต่ในภาษากรีก เรียกว่า อปอลลิโยน ¹² วิบัติอย่าง

ที่หนึ่งผ่านไปแล้ว ดูเถิด ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า

แตรที่หก (มนุษย์หนึ่งในสามถูกฆ่าตาย)

¹³ เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงงอนมุมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ¹⁴ เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ที่หกที่ถือแตรนั้นว่า “จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่นั้น คือแม่น้ำยูเฟรติส” ¹⁵ ทูตสวรรค์ทั้งสี่ก็ถูกแก้ปล่อยไป ซึ่งทรงเตรียมไว้สำหรับ ชั่วโมง วัน เดือน และปี ที่จะให้ฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน ¹⁶ และจำนวนพลทหารม้ามีสองร้อยล้าน นี่คือจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยิน ¹⁷ ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นม้าเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้น ก็มีทับทรวงสีไฟ สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงโต มีไฟ และควัน และกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน ¹⁸ มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ คือ ไฟ และควัน และกำมะถันที่พุ่งออกมาจากปากมันนั้น ¹⁹ เพราะว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ที่ปากและหาง ของมันเหมือนงูและมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้ ²⁰ มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่มีได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มีมือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชา ‘รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำเงิน ทองสัมฤทธิ์ หิน และไม้ รูปเคารพเหล่านั้นจะดูหรือฟังหรือเดินก็ได้’ ²¹ และเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากการฆาตกรรม และการเวทมนตร์ การลวงประเวณี และการลักขโมย

10

ยอห์นได้รับหนังสือม้วนเล็กๆม้วนหนึ่ง

¹ และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่าน และมีรุ้งบนศีรษะ ท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนเสาไฟ ² ท่านถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่ง ซึ่งคล้อยอยู่ในมือของท่าน ท่านวางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก ³ ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม เมื่อท่านร้องแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น ⁴ เมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยิน พระสุรเสียงจากสวรรค์ ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้รื้อนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น” ⁵ ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็น ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น ได้ชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า ⁶ และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น’ ว่า จะไม่มีการเนินซ้ำอีกต่อไปแล้ว ⁷ แต่ว่าในวันแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น คือเมื่อท่านจะเป่าแตรขึ้น ความลึกลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกศาสนพยากรณ์ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ ⁸ และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงไปรับหนังสือเล็กๆม้วนนั้นที่คล้อยอยู่ในมือของทูตสวรรค์องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น” ⁹ ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า “ขอหนังสือ

สิวม้วน เล็ก นั้น เกิด” ท่าน จึง ตอบ ข้าพเจ้าว่า “เอาไป เกิด และกินมัน เสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้า มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง” ¹⁰ ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วน เล็ก นั้น จาก มือ ทูต สวรรค์แล้ว ก็กิน เข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้า กินมัน เข้าไป แล้วท้อง ข้าพเจ้า ก็ขม ¹¹ และ ท่าน บอกข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีก ต่อชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์”

11

การวัดพระวิหารชั้นใน

¹ ท่าน ผู้หนึ่ง จึง เอา ไม้ อ้อ ท่อน หนึ่ง ให้ ข้าพเจ้า รูป ร่าง เหมือนไม้เรียว และทูตสวรรค์องค์นั้นยืนอยู่กล่าว ว่า “จง ลุก ขึ้น ไป วัด พระ วิหาร ของ พระเจ้า และ แท่นบูชา และ คำนวณคนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น” ² แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะว่าที่นั่นได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ลงใต้เท้าตลอดสี่สิบสองเดือน

คำพยากรณ์ของพยานทั้งสอง

³ และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา และเขาจะพยากรณ์ตลอด พัน สอง ร้อย หกสิบ วัน นุ่งห่มด้วยผ้า กระสอบ ⁴ พยาน ทั้ง สอง นั้น คือ ต้น มะกอก เทศ สอง ต้น และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก ⁵ ถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้าผู้ใด จะทำร้าย พยาน ทั้ง สอง ผู้นั้นก็จะต้องตายในลักษณะนี้ ⁶ พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ เพื่อ

ไม่ให้ฝน ตกใน ระหว่าง วัน เหล่านั้นที่ เขา กำลัง พยากรณ์ และ มีฤทธิ์อำนาจ เหนือ น้ำ ทำให้ กลาย เป็น เลือด ได้ และ มีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่างๆ กระทบทั่วโลก ก็ ครั่ง ก็ ได้ ตาม ความปรารถนาของเขา ⁷ และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ ขึ้น มา จาก เหว ที่ ไม่มี ก้น เหว ก็ จะ สู้รบ กับ เขา จะ ชนะ เขา และ จะ ฆ่า เขา เสีย ⁸ และ ศพ ของ เขา จะ อยู่ที่ ถนน ใน เมือง ใหญ่นั้น ซึ่ง ตาม ฝ่าย จิต วิญญาณ เรียก ว่า เมือง โซโดม และ อียิปต์ อัน เป็น เมือง ซึ่ง องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า ของ เรา ถูก ตรึง ด้วย ⁹ คน หลาย ชาติ หลาย ตระกูล หลาย ภาษา หลาย ประชาชาติ จะ เฟ่ง ดู ศพ เขา ตลอด สาม วัน ครั่ง และ จะ ไม่ ยอม ให้ เอา ศพ นั้น ใส่ อู๋ โมงค์ เลย ¹⁰ คน ทั้ง หลาย ซึ่ง อยู่ใน แผ่น ดิน โลก จะ ยินดี เพราะ เขา และ จะ สนุก สำนาน รื่น เริง จะ ให้ ของ ขวัญ แก่ กัน เพราะ ว่า ผู้ พยากรณ์ ทั้ง สอง นี้ ได้ ทรมาน คน เหล่า นั้น ที่ อาศัย อยู่ใน โลก” ¹¹ เมื่อ เวลา ผ่าน ไป สาม วัน ครั่ง แล้ว ลม ปราน แห่ง ชีวิต จาก พระ เจ้า ก็ เข้า สู่ ศพ ของ เขา อีก และ เขาก็ ลุก ขึ้น ยืน คน ทั้ง หลาย ที่ ได้ เห็น เขาก็ มีความ หวาด กลัว เป็น อัน มาก ¹² คน ทั้ง หลาย ได้ ยิน พระ สุรเสียง ดัง มา จาก สวรรค์ ตรัส แก่ เขา ว่า “จง ขึ้น มา ที่ นี้ เกิด” และ พวก ศัตรู ก็ เห็น เขา ขึ้น ไป ใน หมู่ เมฆ สู่ สวรรค์

แผ่นดินไหวครั้งใหญ่

¹³ และ ใน เวลา นั้น ก็ เกิด แผ่น ดิน ไหว ใหญ่ และ เมือง นั้น ก็ ถล่ม ลง เสีย หนึ่ง ใน สิบ ส่วน มี คน ตาย เพราะ แผ่น ดิน ไหว เจ็ด พัน คน และ คน ที่ เหลือ อยู่ นั้น มี ความ หวาด กลัว ยิ่ง และได้ ถวาย พระ เกียรติ แต่ พระ เจ้า แห่ง สวรรค์ ¹⁴ วิบัติ อย่าง ที่ สอง ก็ ผ่าน ไป แล้ว ดู เกิด วิบัติ อย่าง ที่ สาม ก็ จะ มา ถึง ใน ไม่ ช้านี้ แหละ

แตร์ที่เจ็ด (การประกาศถึงชัยชนะแห่งอาณาจักรของพระคริสต์)

¹⁵ และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็ เป่า แตร์ ขึ้น และมี เสียง หลายๆ เสียง กล่าว ขึ้น ดังๆ ในสวรรค์ว่า “ราชอาณาจักรทั้งหลาย แห่งพิภพ นี้ได้กลับ เป็น ราชอาณาจักร ทั้ง หลาย ของ องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า ของ เรา และเป็น ของ พระ คริสต์ ของ พระองค์ และ พระองค์ จะ ทรง ครอบ ครอบงำ ตลอด ไป เป็น นิตย์” ¹⁶ และ ผู้อาวุโส ยี่สิบ สี่ คน ซึ่ง นั่ง ใน ที่ นั่ง ของ ตน เบื้องพระพักตร์พระเจ้ก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า ¹⁷ และทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรง ฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรง อยู่ใน กาล ก่อน และผู้จะเสด็จมา ในอนาคต ข้าพระองค์ ทั้ง หลาย ขอบพระคุณ พระองค์ ที่พระองค์ได้ทรง ใช้ ฤทธานุภาพ อันใหญ่ ยิ่ง ของ พระองค์ และได้ ทรง ครอบ ครอบงำ ¹⁸ เหล่า ประชาชาติมีความ โกรธ แค้น แต่พระพิโรธ ของ พระองค์ก็มาถึง แล้ว ถึง เวลา ที่พระองค์จะทรง พิพากษา คน ทั้ง หลาย ที่ตาย ไป แล้ว และถึง เวลา ที่พระองค์จะทรง ประทาน บำเหน็จ แก่ผู้รับ ใช้ของ พระองค์ คือ พวก ศาสดา พยากรณ์ และ วิสุทธิชน ทั้ง ปวง และ แก่ คน ทั้ง หลาย ที่ ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย และถึงเวลา แล้วที่พระองค์จะ ทรง ทำลาย คน ที่ ทำลาย แผ่น ดิน โลก” ¹⁹ แล้ว พระวิหาร ของ พระเจ้า ใน สวรรค์ก็เปิดออก ใน พระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก

12

ผู้หญิงและพญานาค

¹ มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือ ผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวง เป็นมงกุฏ ² ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด ³ และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฏเจ็ดอัน ⁴ หางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

บุตรนั้นจะได้ครอบครอง

⁵ หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์ ⁶ และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน

มีคาเอลและทูตสวรรค์ของท่านต่อสู้กับซาตาน

⁷ และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล และพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ ⁸ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย ⁹ พญานาคใหญ่ ซึ่งเป็นงูตีงดาบรพพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามาร และซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาค และพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก ¹⁰ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า “บัดนี้ความรอด และฤทธิเดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของ

พระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่า ผู้ที่กล่าว โทษ พวกพี่ น้องของเรา ต่อ พระพักตร์ พระเจ้า ของเรา ทั้ง กลาง วัน และ กลาง คคืนนั้น ก็ได้ถูกปลักทิ้งลงมาแล้ว ¹¹ เขาเหล่านั้นชนะ พญามาร ด้วย พระโลหิต ของ พระเมษโปดก และโดย คำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน ¹² ฉะนั้น สวรรค์ และบรรดา ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ จึงรื่นเริงยินดีเถิด แต่วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ใน แผ่นดิน โลก และทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”

ซาตานข่มเหงหญิงนั้น

¹³ เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกปลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ข่มเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น ¹⁴ แต่ทรงประทານปีกนกอินทรีใหญ่สองปีก แก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีห่างเข้าไป ใน ถิ่น ทุรกัน ดาร ใน สถานที่ ของ นาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ ¹⁵ งูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนน้ำท่วมไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้นไปกับน้ำท่วม ¹⁶ แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้ว สูดน้ำท่วม นั้นที่พ่น ออก จาก ปาก พญานาค นั้น ลง ไป ¹⁷ พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์

13

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล

1 และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็น สัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่น ประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน 2 สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้า ได้เห็นนั้น เหมือนเสือดาว และเท้าเหมือนเท้าหมี และ ปากเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน และ ที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น 3 ข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัวๆหนึ่ง ของสัตว์ร้ายดูเหมือนถูกฟัน ปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลก ติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ 4 เขาทั้งหลาย ได้บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชา สัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า “ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใคร สามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้” 5 และยอมให้สัตว์ร้าย นั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาท และยอมให้ มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน 6 มัน กล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทต่อ พระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่ อยู่ในสวรรค์

สัตว์ร้ายกระทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน

7 และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะ เขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และ ทุกประชาชาติ 8 และบรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชา สัตว์ร้ายนั้น คือคนทั้งปวงที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ของพระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรง สร้างโลก 9 ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด 10 ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไป เป็นเชลยผู้นั้นก็จะต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบผู้

นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อของพวกวิสุทธิชน

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน

¹¹ และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสอง เขา เหมือน ลูก แกะ และ พูด เหมือน พญานาค ¹² มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่าง ครบถ้วน ต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัว เดิมนั้น ที่มีแผล ปาง ตาย แต่ รักษา หายแล้ว ¹³ สัตว์ร้ายนี้ แสดง การ มหัศจรรย์ใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย ¹⁴ มัน ล่อลวง คน ทั้ง หลาย ที่อยู่ใน โลก ด้วย การ อัจฉริยะนั้น ซึ่งมันมี อำนาจ กระทำ ท่ามกลาง สายตา ของ สัตว์ร้าย ตัว เดิมนั้น และ มัน สั่ง ให้ คน ทั้ง หลาย ที่อยู่ใน โลก สร้าง รูป จำลอง ให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูก ฟัน ด้วย ดาบ แต่ ยังมีชีวิตอยู่นั้น ¹⁵ และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูป สัตว์ร้าย นั้น ทั้ง พูด ได้ และ กระทำ ให้ บรรดา คน ที่ไม่ยอม บูชา รูป สัตว์ร้าย นั้น ถึงแก่ ความ ตาย ได้ ¹⁶ และมันยัง ได้ บังคับ คน ทั้ง ปวง ทั้ง ผู้ใหญ่ผู้น้อย คน มั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มีมือขวา หรือที่หน้าผากของเขา ¹⁷ เพื่อไม่ให้ผู้ใด ทำการ ซื้อขาย ได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือ เลขชื่อของมัน ¹⁸ ในเรื่องนี้จะใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึกตรอง เลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่า เป็น เลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก

14

ความชื่นชมยินดีของคน 144,000 คน

¹ ข้าพเจ้าได้เห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวน แสน สี่หมื่น สี่ พัน คน ซึ่ง เป็น ผู้ที่มีพระนาม ของ พระบิดา ของ พระองค์เขียน ไว้ที่หน้าผาก ของ เขา ² และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียง พวก ดิด พิณ เขา คู่ กำลังบรรเลงอยู่ ³ คนเหล่านั้นร้อง เพลง รวากับ ว่า เป็น เพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง หน้าสัตว์ทั้งสี่นั้น และหน้าพวกผู้อาวุโส ไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก ⁴ คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่า เขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก ⁵ ปากเขาไม่กล่าวคำอูบายเลย เพราะเขาไม่มีความ ผิด ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

ทูตสวรรค์องค์แรกประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ

⁶ แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ที่บินอยู่ในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และประชากร ⁷ ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ‘ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล’ และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

ทูตสวรรค์องค์ที่สองประกาศการล่มจมของบาบิโลน

⁸ ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า “บาบิโลนมหานคร นั้น ล่มจม แล้ว ล่มจม แล้ว เพราะว่า นคร นั้น ทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลของเธอในการล่วงประเวณี”

ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศการทรมานเป็นนิตย์ของทุกคนที่รับเครื่องหมายและบูชาสัตว์ร้าย

⁹ และทูตสวรรค์ซึ่งเป็นองค์ที่สามตามไปประกาศด้วยเสียง อัน ดัง ว่า “ถ้า ผู้ใด บูชา สัตว์ ร้าย และ รูป ของ มัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน ¹⁰ ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก ¹¹ และควันแห่งการทรมานของเขาพุ่งขึ้นตลอดไป เป็นนิตย์ และผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายชื่อของมันจะไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

พระสัญญาอันมั่นคงสำหรับพวกวิสุทธิชน

¹² นี่แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูไว้ ¹³ และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป”

การเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก

14 ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฎทองคำบนพระเศียร และพระหัตถ์ถือเคียวอันคม 15 และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหารร้องทูลพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว” 16 และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้นได้ทรงกวัดเคียวนั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว 17 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ถือเคียวอันคมเช่นเดียวกัน 18 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกทูตองค์นั้นที่ถือเคียวคมนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บรวงงุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกงุ่นนั้นสุกดีแล้ว” 19 ทูตสวรรค์นั้นก็กวัดเคียวบนแผ่นดินโลก และเกี่ยวผลงุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไปนบ่อย่างงุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า 20 บ่อย่างงุ่นถูกย่างภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากบ่อย่างงุ่นนั้นสูงถึงบึงเหียนม้า ไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร

15

ชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

1 ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่งใหญ่ยิ่ง และน่าประหลาด คือมีทูตสวรรค์เจ็ดดวง ค์ถือ

ภัย พิบัติเจ็ดอย่าง อัน เป็นภัย พิบัติครั้งสุดท้าย เพราะว่า
พระพิโรธ ของ พระเจ้า สิ้น สุด ลง ด้วย ภัย พิบัติเหล่านี้ นั้น
2 ข้าพเจ้า เห็น เป็นเหมือนทะเล แก้วปนไฟ และบรรดาคน
ที่มีชัย ต่อ สัตว์ร้าย และรูป ของ มัน และ เครื่องหมาย ของ
มัน และเลขประจำชื่อของ มัน ยืนอยู่บนทะเล แก้วนั้น พวกเขา
เขา ถู้อิถุน เขา คู่ของ พระเจ้า 3 เขา ร้อง เพลง ของ โมเสส
ซึ่ง เป็น ผู้รับ ใช้ของ พระเจ้า และ เพลง ของ พระเมษโปดก
ว่า “ข้าแต่พระเจ้า องค์กรผู้เป็นเจ้า ผู้ทรง ฤทธานุภาพ
สูงสุด พระราชกิจ ของ พระองค์ใหญ่ยิ่ง และมหัศจรรย์นัก
ข้าแต่องค์พระ มหา กษัตริย์แห่งวิสุทธิชน ทั้ง ปวง วิถีทาง
ทั้ง หลาย ของ พระองค์ยุติธรรม และ เทียง ตรง 4 โอ ข้า
แต่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า มีผู้ใดบ้าง ที่จะไม่ยำเกรง พระองค์
และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่า
พระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งปวงจะมา
นมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการศึกษา
ของ พระองค์ ปรากฏ แจ่ม แล้ว” 5 ต่อ จาก นี้ข้าพเจ้า ได้แล
เห็น และ ดูเถิด พระ วิหาร ของ พลับพลา แห่ง สักขี พยาน
ใน สวรรค์ เปิด ออก 6 และ ทูต สวรรค์ ทั้ง เจ็ด องค์กรที่ถือ ภัย
พิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าป่านสีขาว
และบริสุทธิ์ และคาดรัดประคดทองคำ 7 และสัตว์ตัวหนึ่งใน
ใน สัตว์นั้น ได้ เอาขันทองคำ เจ็ดใบ เต็มด้วยพระพิโรธของ
พระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ ส่งให้แก่ทูตสวรรค์ทั้ง
เจ็ด องค์กรนั้น 8 และพระวิหารก็เต็มไป ด้วย ควัน ซึ่ง มา จาก
สงาราคี ของ พระเจ้า และ จาก ฤทธานุภาพ ของ พระองค์
และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าภัย
พิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์กรนั้นจะได้สิ้นสุดลง

16

¹ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า “จงไปเถิด เอาขันทั้งเจ็ดใบที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า เทลงบนแผ่นดินโลก”

ขันใบแรก (แผลร้ายที่มีหนอง)

² ทูตสวรรค์องค์แรก จึง ออก ไป และ เท ขัน ของ ตน ลง บน แผ่น ดิน โลก และ คน ทั้ง หลาย ที่มีเครื่องหมาย ของ สัตว์ร้าย และบุชารูปของมัน ก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนอง มีทุกซ์เวทนาแสนสาหัส

ขันใบที่สอง (ทะเลเป็นเหมือนเลือด)

³ ทูตสวรรค์องค์ที่สอง ก็ เท ขัน ของ ตน ลง ใน ทะเล และ ทะเล ก็ กลาย เป็น เหมือน เลือด ของ คน ตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

ขันใบที่สาม (แม่น้ำทั้งหลายกลายเป็นเลือด)

⁴ ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทขันของตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด ⁵ และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรงพิพากษาอย่างนั้น ⁶ เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำให้โลหิตของพวกวิสุทธิชน และของพวก ศาสดาพยากรณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่มด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว” ⁷ และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่แท่นบูชาร้องว่า “จริงอย่างนั้นพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว”

เดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา”¹⁶ และมันให้เขาทั้งหลายชุมนุมที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกตโดน

ชั้นใบที่เจ็ด (ความพินาศของบาบิโลน)

¹⁷ พุด สวรรค์องค์ที่เจ็ด ได้ เท ชั้น ของ ตน ลง ใน อากาศ และมี พระสุรเสียง ดัง ออก มา จาก พระที่นั่ง ใน พระวิหาร แห่ง สวรรค์ว่า “สำเร็จ แล้ว”¹⁸ และ เกิดมี เสียง ต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และ เกิด แผ่น ดิน ไหว ครั้ง ใหญ่ ซึ่ง ตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหว ร้ายแรง และยิ่ง ใหญ่เช่นนี้เลย¹⁹ มหานคร นั้นก็ แยก ออก เป็น สาม ส่วน และบ้าน เมือง ของ นานา ประชาชาติก็ ล่มจม มหานคร บา บิ โลน นั้นก็อยู่ใน ความ ทรง จำ ต่อ เบื้อง พระพักตร์พระเจ้า เพื่อ จะ ให้ นคร นั้น ต้ม ถ้วย เหล้า อุ่น แห่ง พระพิโรธอัน ใหญ่ หลวง ของ พระองค์²⁰ และบรรดา เกาะ ต่างๆก็ หินหาย ไป และภูเขาทั้งหลายก็ ไม่มีผู้ใดพบ²¹ และมี ลูบเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนัก ประมาณ ห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึง พุดหมิ่นประมาท พระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก

17

การพิพากษาลงโทษแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย

¹ พุดสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถ้อยชั้นเจ็ดใบนั้นมาหา ข้าพเจ้า และพุดว่า “เชิญมา ที่นี้เกิด ข้าพเจ้า จะ ให้ ท่าน ดูการพิพากษาลงโทษหญิง แพศยา คนสำคัญ ที่ นั่ง อยู่ บน น้ำ มากหลาย² คือ หญิงที่ บรรดากษัตริย์ ทั่ว แผ่นดิน โลก

ได้ล่องประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลก ก็ได้มัวเมา ด้วย เหล้า อองุ่น แห่ง การ ล่อง ประเวณี ของ เธอ”
 3 ทูต สวรรค์องค์นั้น ได้ นำ ข้าพเจ้า เข้าไป ใน ถิ่น ทุกวัน ดาร โดย พระ วิญญูญาณ และข้าพเจ้า ได้เห็น ผู้หญิง คน หนึ่ง นิ่ง อยู่บน สัตว์ร้าย สีแดง เข้ม ตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อเป็นคำ หมิ่นประมาทเต็มไปทั้งตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา 4 หญิง นั้น นุ่ง ห่มด้วย ผ้า สี ม่วง และ สีแดง เข้ม และ ประดับด้วย เครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วย ทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่ง การ ล่อง ประเวณี ของ ตน 5 และที่หน้า ผาก ของ หญิง นั้น เขียนชื่อไว้ว่า “ความลึกลับ บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิง แพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียน แห่งแผ่นดินโลก” 6 และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วย โลหิตของพวกวิสุทธีชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพ เพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้า ก็อัศจรรย์ใจ ยิ่ง นึก 7 ทูต สวรรค์องค์นั้น จึง ถาม ข้าพเจ้าว่า “เหตุไฉนท่านจึงอัศจรรย์ใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ ท่านรู้ถึงความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ด หัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของหญิงนั้น

กษัตริย์ทั้งหลายเป็นพันธมิตรกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

8 สัตว์ร้าย ที่ ท่าน ได้เห็น นั้น เป็น อยู่ ใน กาล ก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และมัน จะ ชี้น มา จาก เหว ที่ไม่มีก้น เหว เพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่ง ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือ แห่งชีวิต ตั้งแต่ แรกทรง สร้าง โลก นั้น ก็จะทำอัศจรรย์ใจ เมื่อ เขา เห็น สัตว์ร้าย ซึ่ง ได้เป็นอยู่ใน กาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น 9 นี่ต้องใช้สติ

ปัญญา หัวทั้ง เจ็ด นั้น คือ ภูเขา เจ็ด ยอด ที่ หยฺง นั้น นิ่ง อยู่
10 และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งทำองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่ง
งกำลัง เป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่ง นั้น ยัง ไม่ได้เป็นขึ้น และ
เมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง 11 สัตว์ร้าย
ที่ เป็น แล้ว เมื่อก่อน แต่เดี๋ยว นี้ไม่ได้เป็น นั้นก็เป็นทีแปด
แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพินาศ
12 เขา ทั้ง สิบ เขา ที่ ท่าน ได้เห็น นั้น คือ กษัตริย์สิบองค์ที่ยัง
ไม่ได้เสวย ราช สมบัติ แต่จะรับ อำนาจ อย่าง กษัตริย์ ด้วย
กันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง 13 กษัตริย์ทั้งหลายนั้น มีน้ำ
พระทัยอย่าง เดียวกัน และทรง มอบ ฤทธิ และอำนาจ ของ
ตน ไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น 14 กษัตริย์เหล่านี้จะ กระทำ สงคราม
กับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา
เพราะว่าพระองค์ ทรง เป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย
และทรง เป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และ
ผู้ที่ อยู่กับ พระองค์ นั้น เป็น ผู้ที่พระองค์ได้ทรง เรียก และ
ทรง เลือกไว้ และเป็น ผู้ที่สัตย์ ซื่อ ” 15 และทูตสวรรค์ นั้น
บอกข้าพเจ้าว่า “น้ำ มากหลายที่ท่าน ได้เห็น หยฺง แพศยา
นิ่ง อยู่ นั้น ก็คือ คนชาติ มวลชน ประชาชาติ และ ภาษา
ต่างๆ 16 เขา สิบ เขา ที่ ท่าน ได้เห็น อยู่บน สัตว์ร้าย จะพา
กันเกลียดชัง หยฺง แพศยา นั้น จะกระทำให้นางโดดเดี่ยว
อ้างว้างและเปลือยกาย และจะกินเนื้อของหยฺงนั้น และ
เผา นาง เสีย ด้วย ไฟ 17 เพราะ ว่า พระเจ้า ทรง ดลใจ เขา ให้
กระทำ ตาม พระทัย ของ พระองค์ โดยการ ทรง ทำให้ พวกเขา
มี ความ คิดอย่าง เดียวกัน และ มอบ อาณาจักร ของ
เขา ให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึง จะ สำเร็จ ตามพระวจนะ ของ
พระเจ้า 18 และผู้หยฺงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจ
เหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก”

18

นครบาบิโลนล่มจม

¹ ภาย หลัง เหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้า ก็ได้เห็น นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป ² ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า “บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปีศาจ เป็นที่คุมขังของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาด และน่าเกลียด ³ เพราะว่า ประชาชาติทั้งปวง ได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาล ในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดาภคินีบนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น” ⁴ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่ง ประกาศ มาจาก สวรรค์ว่า “ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น ⁵ เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้ ⁶ นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผล แก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่าในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น ⁷ นครนั้นได้เย่อหยิ่ง จองหงอ และมีชีวิตอย่างหรูหรา มากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์ มากเท่านั้น เพราะท่านครั้น ทะนงใจว่า ‘เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย’ ⁸ เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกันดารอาหาร และไฟจะเผาผลาญนครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะ

ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรง
 อานุภาพยิ่งใหญ่”

กษัตริย์และพ่อค้า แห่ง แผ่น ดิน โลก คร่ำครวญ ต่อ บา บีโลน

⁹ บรรดากษัตริย์แห่ง แผ่น ดิน โลก ที่ได้ล่วง ประเวณีกับ
 นครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหรรษาด้วยกันนั้น เมื่อได้เห็น
 ค้อนไฟที่ไหม้ครานั้น ก็จะมีลาปร่ำให้คร่ำครวญเพราะนคร
 นั้น ¹⁰ พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆเพราะกลัวภัยแห่งการ
 ทรมาณของนครนั้น และจะกล่าวว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจา
 เอ๋ย บา บีโลน มหานครที่ยิ่งใหญ่ นครที่แข็งแกร่ง เพราะ
 เจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียว
 เท่านั้น” ¹¹ บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะร่ำให้คร่ำครวญ
 เพราะนครนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไป
 แล้ว ¹² สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ
 ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม
 ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาชนะที่ทำด้วยงา บรรดาภาชนะ
 ไม้ที่มีราคาแพง ภาชนะทองสัมฤทธิ์ ภาชนะเหล็ก ภาชนะ
 หินอ่อน ¹³ ออบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กำยาน เหล้าองุ่น
 น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถม้า และทาส
 และชีวิตมนุษย์ ¹⁴ และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็
 ล่วงพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและหรรษา
 ก็ พินาศ ไป จาก เจ้า แล้ว และ เจ้า จะไม่ได้พบมันอีก เลย
¹⁵ บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของ เหล่านั้น จน เป็น คน มั่งมี
 เพราะ นคร นั้น จะ ยืน อยู่แต่ไกล เพราะ กลัว ภัย จาก การ
 ทรมาณของนครนั้น พวกเขาจะร้องให้คร่ำครวญด้วยเสียง
 ดัง ¹⁶ ว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้รุ่งท่ม

ผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุกนั้น ¹⁷ เพียงในช่วงโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไปสิ้น” และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเล ก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ ¹⁸ และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้ครนนั้นก็ร้องว่า “นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้” ¹⁹ และเขาทั้งหลายก็ปรายผิงคลิลงบน ศีรษะของตน พลังร้องให้ คร่ำครวญว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มมหานครนั้น อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือกำปั่นเดินทะเลได้กลายเป็นคนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น เพราะภายในช่วงโมงเดียวนครนั้นก็เป็นที่รกร้างไป”

การชื่นชมยินดีในสวรรค์ต่อการพิพากษาของพระเจ้า
²⁰ เมือง สวรรค์ พวก อัครสาวก อัน บริสุทธี และ พวก ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย จงรำเรงยินดีเพราะนครนั้นเกิด เพราะ พระเจ้า ทรง แก่ แค้น ต่อ นคร นั้น ให้ ท่าน ทั้ง หลาย แล้ว ²¹ แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่ทุ่มลงไปในทะเลแล้วว่า “บาบิโลนมหานคร นั้น จะ ถูก ทุ่ม ลง โดย แรง อย่าง นี้แหละ และ จะ ไม่มีใครเห็นนครนั้นอีกต่อไปเลย ²² และจะไม่มีใครได้ยินเสียงนักตีพิณ เขาคู่ นักเล่นมโหรี นักเป่าปี่ และนักเป่าแตร ใน เจ้า อีก ต่อ ไป และใน เจ้า จะ ไม่มีช่าง ใน วิชา ช่าง ต่างๆอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงมโหรีเป่าในเจ้าอีกต่อไป ²³ และใน เจ้า จะ ไม่มีแสง ประทีป ส่อง สว่าง อีก ต่อ ไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไป เพราะว่าบรรดาพ่อค้าของ เจ้า ได้ เป็น คน ใหญ่โต แห่ง แผ่นดินโลกแล้ว และโดยวิหยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรรดา ประชาชาติให้ลุ่มหลง ²⁴ และในนครนั้นเขาได้พบโลหิตของ

พวก ศาสดาพยากรณ์ และ พวก วิสุทธิชน และ บรรดา คน
ที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก”

19

อาเลลูยาบนสวรรค์

¹ ภายหลังกเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า “อาเลลูยา ความรอด สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชของ มีแต่องค์พระผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า ของ เรา” ² ‘เพราะ ว่าการ พิพากษา ของ พระองค์เที่ยงตรง และชอบธรรม’ พระองค์ได้ทรงพิพากษา ลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำ ให้แผ่นดินโลกชั่วไป ด้วยการ ล่วงประเวณีของนาง และ ‘พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้น เพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวก ผู้รับ ใช้ของพระองค์’” ³ คนเหล่านั้นร้อง อีก ครั้ง ว่า “อา เลลูยา ‘ควน ไฟ ที่เกิด จาก นคร นั้น พลุ่ง ขึ้น ตลอด ไป เป็น นิตย์’” ⁴ และ พวก ผู้อาวูโส ทั้ง ยี่สิบ สี่ คน กับ สัตว์ ทั้ง สี่ นั้น ก็ได้ทูลดัตว์ลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และร้องว่า “เอเมน อาเลลูยา” ⁵ และมีเสียงออกมา จากพระที่นั่งว่า “ ‘ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา’” ⁶ แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอัน มาก ดุจเสียง น้ำ มาก หลาย และ ดุจเสียง ฟ้า ร้อง สนั่น ว่า “อา เลลูยา เพราะ ว่า องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่

การเลียงสมรสอันวิเศษของพระเมษโปดก

7 ขอ ให้เรา ทั้ง หลาย ร่าเริง ยินดี และ ถวาย พระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่า ถึง เวลา มงคล สมรส ของ พระเมษโปดก แล้ว และ มเหสี ของ พระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว⁸ และทรงโปรดให้เธอสวมผ้าป่านเนื้อละเอียดสะอาด และขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน”⁹ และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก” และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระดำรัสแท้ของพระเจ้า”¹⁰ แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อน ผู้รับใช้ เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนี้เป็นหัวใจของการพยากรณ์”

การเสด็จกลับมาสู่แผ่นดินโลกของพระคริสต์พร้อมด้วยเหล่าพลโยธาของพระองค์

11 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า “สัตย์ซื่อ และสัตย์จริง” พระองค์ทรงพิพากษา และกระทำให้สงครามด้วยความชอบธรรม¹² พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง¹³ พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่ฉ่ำเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาตะของพระเจ้า”¹⁴ เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาว และสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป¹⁵ มีพระแสงคม ออกมา จาก พระโอษฐ์

หนังสือวิวรณ์ 19:16-21 หนังสือวิวรณ์ 19:21

ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วย พระแสง นั้น และพระองค์ จะ ทรง ครอง ครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อย่ำอ่างุ่นแห่งพระพิโรธอันเจียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ¹⁶ พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ ต้น พระอุรุ ของ พระองค์ว่า “พระมหา กษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง”

การชุมนุมของฝูงนกในท้องฟ้า

¹⁷ แล้ว ข้าพเจ้า เห็น ทูต สวรรค์องค์หนึ่ง ยืน อยู่ บน ดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่นกทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วย เสียง อัน ดัง ว่า “จง มา ประชุม กัน ใน การ เลี้ยง ของ พระเจ้ายิ่งใหญ่ ¹⁸ เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชนทั้งไทยและทาส ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่” ¹⁹ และ ข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกพร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้น มา ประชุม กัน จะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์

ปลายทางปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ผู้พยากรณ์เท็จ และกองทัพบของเขา

²⁰ สัตว์ร้าย นั้น ถูก จับ พร้อม ด้วย ผู้พยากรณ์เท็จที่ได้กระทำการ อัจฉริยะ ต่อ หน้า สัตว์ ร้าย นั้น และ ใช้ การ อัจฉริยะ นั้น ล่อลวง คน ทั้ง หลาย ที่ได้รับ เครื่องหมายของ สัตว์ ร้าย นั้น และ บูชา รูป ของ มัน สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน ²¹ และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจาก

พระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงมานั้นเสียด และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิม

20

ซาตานถูกขังไว้พันปี

¹ แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้นและถือโซ่ใหญ่ ² และท่านได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูติดดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และล่ามมันไว้พันปี ³ แล้วทิ้งมันลงไปในเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น แล้วได้ ลั่นกุญแจ ประตู トラ เพื่อไม่ให้มัน ล่องลงบรรดา ประชาชาติได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้ว หลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง

การฟื้นขึ้นของ คริสเตียน เพื่อ ครอบครอง ร่วมกับ พระคริสต์

⁴ ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรง มอบ ให้ เป็น ผู้ที่จะพิพากษา และข้าพเจ้า ยัง ได้เห็น ดวง วิญญาณ ของ คน ทั้ง ปวง ที่ถูก ตัด ศิระษะ เพราะ เป็น พยาน ของ พระเยซู และ เพราะ พระวาจา ของ พระเจ้า และ เป็น ผู้ที่ไม่ ได้บูชา สัตว์ร้าย นั้น หรือ รูป ของ มัน และ ไม่ได้รับ เครื่องหมาย ของ มัน ไว้ที่ หน้า ผาก หรือ ที่ มือ ของ เขา คนเหล่านั้น กลับ มีชีวิต ขึ้นมา ใหม่ และได้ ครอบครอง ร่วมกับ พระคริสต์ เป็น เวลา พันปี ⁵ แต่ คน อื่นๆ ที่ตาย แล้ว ไม่ได้ กลับ มีชีวิต อีก จนกว่า จะ ครบ กำหนด พันปี นี้ แหละ คือ การ ฟื้น จาก ความ ตาย ครั้ง แรก ⁶ ผู้ใด ที่ได้ มี ส่วน ใน การ ฟื้น จาก ความ ตาย ครั้ง แรก ก็ เป็น สุข และ บริสุทธิ์ ความ ตาย ครั้ง ที่ สอง จะ ไม่มี อำนาจ เหนือ คน เหล่า นั้น แต่ เขา จะ เป็น ปุโรหิต

ของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี

การกบฏในยุคพันปี ซาตานถูกทิ้งลงในรก

7 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะมีพล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้⁸ และมันจะออกไปล่องลวงบรรดาประชาชาติทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก คือ โลก และ มา โลก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล⁹ และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิสุทธิชน และเมื่องอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น¹⁰ ส่วนพญามารที่ล่องลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

การพิพากษาบนพระที่นั่งใหญ่สีขาว

11 ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย¹² ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ¹³ ทะเลก็ส่งคนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน¹⁴ แล้วความตายและ

นรก ก็ถูก ผลัก ทิ้ง ลง ไป ใน บึง ไฟ นี้แหละ เป็น ความ ตาย ครั้ง ที่สอง ¹⁵ และ ผู้ใด ที่ไม่มีชื่อ จด ไว้ ใน หนังสือ แห่ง ชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ

21

เยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ลอยลงมาจากพระเจ้า

¹ ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิม และแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว ² ข้าพเจ้า ค่อยย่อน ได้เห็นเมืองบาริสุทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้า และจาก สวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี

ผลับปลาของพระเจ้าอยู่กับ มนุษย์ และสิ่ง สสารพัต ถูก สร้างขึ้นใหม่

³ ข้าพเจ้าได้ยิน เสียง ดัง มา จาก สวรรค์ว่า “ดูเถิด ผลับปลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็น พระเจ้าของเขา ⁴ พระเจ้าจะทรง เช็ด น้ำ ตา ทุกๆ หยด จาก ตา ของ เขา ความ ตาย จะไม่มีอีกต่อไป ความ คร่ำครวญ การ ร้องไห้ และการ เจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” ⁵ พระองค์ผู้ประทับ บน พระที่นั่ง ตรัสว่า “ดูเถิด เราสร้าง สิ่ง สสารพัต ขึ้น ใหม่” และพระองค์ ตรัส กับ ข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิด เพราะว่า ถ้อยคำ เหล่านี้ เป็น คำ สัตย์จริง และ สัตย์ซื่อ” ⁶ พระองค์ตรัส กับ ข้าพเจ้าว่า “สำเร็จ แล้ว เรา เป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไร

เลข 7 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา 8 แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ฆาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทิ้งปวงที่พุดมูสานั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

แบบของเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์

9 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบ อันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการนั้น ได้มาพูดกับข้าพเจ้าว่า “เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก” 10 ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า 11 เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้าใสสว่างดุจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันใสเหมือนแก้วผลึก 12 เมืองนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อตระกูลของชนชาติอิสราเอลสิบสองตระกูล 13 ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตู ทางด้านตะวันตกมีสามประตู 14 และกำแพงเมืองนั้นมีฐานสิบสองฐาน และที่ฐานนั้นจารึกชื่ออัครสาวกสิบสองคนของพระเมษโปดก 15 ทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้น ถือนไม้วัดทองคำเพื่อจะวัดเมือง และวัดประตูและกำแพงของเมืองนั้น 16 เมืองนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวเท่ากันและท่านเอาไม้วัด

เมืองนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน ¹⁷ ท่านวัดกำแพงเมืองนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตามมาตรฐานวัดของมนุษย์ ซึ่งคือมาตรฐานวัดของทูตสวรรค์องค์นั้น ¹⁸ กำแพงเมืองนั้นก่อด้วยพลอยหยก และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดูจแก้ว ¹⁹ ฐานของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นพลอยหยกที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควีตซ์โปร่งแสง ที่สี่มรกต ²⁰ ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าบุษราคัม ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง ²¹ ประตูทั้งสิบสอง ประตูนั้นเป็นไข่มุกสีบสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสรวางกับแก้ว

พระเจ้าสถิตอยู่กับมนุษย์ ประตูเมืองสวรรค์จะไม่ปิดเลย

²² ข้าพเจ้าไม่เห็นมี พระวิหาร ในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดก ทรงเป็น พระวิหาร ในเมืองนั้น ²³ เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของเมืองนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นความสว่างของเมืองนั้น ²⁴ บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของเมืองนั้น และบรรดาภษัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในเมืองนั้น ²⁵ ประตูเมืองทุกประตูจะไม่ปิดเลยในเวลากลางวัน ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้นเลย ²⁶ และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของ บรรดา ประชาชาติเข้ามา ในเมืองนั้น ²⁷ สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพูดมุสาจะเข้าไปในเมืองไม่ได้เลย เว้นแต่เฉพาะคนที่มีชื่อ

จดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้

22

แม่น้ำแห่งชีวิตและต้นไม้แห่งชีวิต

¹ ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก ² ท่ามกลางถนนในเมืองนั้น และริมแม่น้ำทั้งสองฟาก มีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆเดือน และใบของต้นไม้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย ³ จะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ในเมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ ⁴ เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา ⁵ กลางคืนจะไม่มีที่นั่น เขาไม่ต้องกางแสงเทียนหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ ⁶ และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อ และสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าแห่งพวกศาสนาดำพยากรณ์อันบริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า” ⁷ “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็นผู้สุข”

คำสั่งให้ประกาศคำพยากรณ์นี้

⁸ ข้าพเจ้า คือ ยอห์น เป็น ผู้ได้เห็น และ ได้ยิน เหตุการณ์เหล่านี้ และ ครั้น ข้าพเจ้า ได้ยิน และ ได้เห็น

แล้ว ข้าพเจ้า ก็ ทรด ตัว ลง จะ นมัสการ แทบ เท้า ทูตสวรรค์ที่ได้สำแดง เหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า ⁹ แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวก พี่ น้อง ของ ท่าน คือ พวก ศาสดาพยากรณ์ และพวก ที่ถือรักษา ถ้อยคำ ในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด” ¹⁰ และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “อย่าประทับ ตราบปิด คำพยากรณ์ ในหนังสือนี้ เพราะเวลาที่ใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว ¹¹ ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และ ผู้ที่เป็น คน บริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็น คน บริสุทธิ์ต่อไป” ¹² “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทน การกระทำ ของทุกคน ¹³ เราคืออัลฟา และ โอ เมกา เป็นปฐม และเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย” ¹⁴ คนทั้งหลายที่ประพฤติตาม พระบัญญัติของ พระองค์ก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มี สิทธิใน ต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไป ใน เมือง นั้น โดยทาง ประตู ¹⁵ ด้วยว่า กาย นอ กนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คน ล่วง ประเวณี ซาตกร คน ไหว้รูปเคารพ คน ไต ที่รัก และ กระทำ การ มุสา ¹⁶ “เราคือ เยชูผู้ ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส”

การขวนขวายครั้งสุดท้ายของพระคัมภีร์ต่อคนบาป

¹⁷ พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ทีกระหายเข้ามา ผู้ใด มี ใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้น มารับน้ำแห่งชีวิต โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย ¹⁸ ข้าพเจ้า เป็นพยาน แก่ทุกคน ที่ได้ยิน

คำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้แก่ผู้นั้น ¹⁹ และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้ที่มียูอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธินั้น และจากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย

คำทรงเตือนและพระสัญญาว่าพระคริสต์จะเสด็จมา

²⁰ พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า “แน่นอน เรา จะ มา โดย เร็ว” เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด ²¹ ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a